

stor Betydning, at Dr. Hindhedes Undersøgelser har tjent til, at den overdrevne Betydning, man tidligere tillagde Æggehviden, er blevet formindsket. Han fremhæver, at Dr. Hindhede maaske til en Begyndelse i sine Undersøgelser gik for langt ud i sin Forkastelse ogsaa af den dyriske Æggehvide i Mejeriprodukterne, men viser, hvorledes Dr. Hindhede paa dette Omraade ved sine Undersøgelser har fulgt det videnskabelige Princip at lade sig overbevise af Kendsgerningerne, ikke arbejdende ud fra et forud indtaget Standpunkt, men fremlæggende de Resultater, han kommer til, og han siger derfor: „Vi udtaler vor hjerteligste Overensstemmelse med Dr. Hindhede; naar han taler for et nedsat Forbrug af Kød, forudsat at man samtidig forøger Forbruget af Mejeriprodukter; med hans Virksomhed for en Kost, der indeholder rigeligt af Grønsager og Frugt, er vi i den mest fuldkomne Overensstemmelse“.

Dr. Hindhede er jo slet ikke Tilhænger af den ensidige Diæt. Det, som han udrætter, er at paavise den varierede Diæts Betydning og at bevise, at den Overtro paa Kødets Betydning, som man hidtil har næret, er urigtig, at man ogsaa i Grønsager har Æggehvidestoffer, som sammen med Mejeriprodukternes Æggehvidestoffer kan erstatte Kødets Æggehvidestoffer.

Hvad angaar Spørgsmaalet om For nøjelsen ved Maaltidet, som ogsaa spiller en stor Rolle for Menneskene, underkender Dr. Hindhede paa ingen Maade denne Side af Sagen, og han tilraader derfor aldeles ikke den Diæt, som hans Assistent underkaster sig i Samfundets Interesse for at give Baggrund for Videnskabens Undersøgelser. Ethvert Menneske kan vel forstaa, at det maa være et overordentlig stort Offer, der bringes af et Menneske, der i Aarevis lever paa en ganske ensartet, uvarieret Kost. At et Menneske herhjemme var villet stille sig til Disposition paa den uegennyttige Maade, hvorpaa denne Assistent har gjort det, har den overordentlig store Betydning, at Dr. Hindhede i Modsætning til mange andre har kunnet lægge en langvarig Undersøgelse af Kostens Virkninger paa den menneskelige Organisme til Grundlag for sine Resultater, medens man ellers ofte har maattet nøjes med Undersøgelser paa Dyr, hvilket selvfølgelig aldrig kan give samme Klarhed over Spørgsmaalet med Hensyn til den menneskelige Organisme som Undersøgelser paa selve Mennesket. Derfor maa jeg tilbagevise hele den Betragtning, der ligger til Grund for det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaards Opfattelse

af dette Spørgsmaal, som fuldkommen misforstaaende det, det her drejer sig om.

Jeg vil gerne, da det Spørgsmaal har været fremme, hvorledes Videnskaben ser paa Dr. Hindhedes Undersøgelser, have Lov til at sige, at det er et særdeles anerkendelsesværdigt Træk hos den danske Videnskab, at Lægestandens ypperste Mænd, som har staaet i Opposition til Dr. Hindhede under hans første Fremtræden og ofte den Gang været tilbøjelige til at afvise ham, efterhaanden er naaet til en anden Vurdering af hans Gerning og nu fuldt ud giver den deres Anerkendelse, selv om de ikke i et og alt er enige med ham — men hvor finder man, at de enkelte Videnskabsmænd er enige i alle Spørgsmaal? Jeg skal blot nævne et Par Eksempler foruden det, jeg førte frem ved et Citat af Professor Dr. Oluf Thomsen. En Mand som afdøde Professor Saugmann paa Vejle Fjords Sanatorium laa ofte i Strid med Dr. Hindhede om visse Spørgsmaal, men hvad siger Professor Dr. Saugmann til Dr. Hindhede? En Artikel, hvori han angriber Hindhede, indleder han paa følgende Maade: „Det er mig i og for sig imod at angribe Dem, da jeg har den største Sympati for Deres Arbejde for at simplificere Folkets Ernæring, et Arbejde, som jeg tillægger stor Betydning baade for Folkets Økonomi og for dets Sundhed. Jeg har ogsaa som sikkert de fleste draget Nytte deraf ved lidt efter lidt at forandre vor Sanatoriekost, saaledes at den nu indeholder ganske væsentlig mindre Kød og væsentlig flere Vegetabilier end den gjorde tidligere.“ Man ser her, at vor første Autoritet paa Tuberkulosebehandlingens Omraade erkender, at Dr. Hindhedes Undersøgelser har haft Betydning netop for en Sygdom, som man før behandlede ved en Overernæring efter de gamle Ernæringsprincipper, idet han nu erklærer, at Undersøgelserne har haft Betydning for ham til Forandring af Kostforholdene i hans Virksomhed.

Det ærede Medlem Hr. Martin Hansen oplæste i Gaar en Udtalelse af den nuværende Formand for Lægeforeningen Professor, Overlæge Sophus Bang, og jeg havde Indtryk af, at det ærede Medlem Hr. Johannes Lou forbavsedes over denne Udtalelse, men jeg har den her i verificeret Afskrift; hvis det ærede Medlem Hr. Johannes Lou skulde nære nogen Tvivl, og denne Udtalelse gaar ud paa, at Overlæge Bang, skønt han ikke er enig med Dr. Hindhede i alle Spørgsmaal, dog gerne vil udtale, at Deres Virksomhed med Hensyn til Ernæringsspørgsmaalet har været og vedblivende